

[Gunnar Fog-Petersen.]

foreslaaet her, og om det er nødvendigt i alle Tilfælde at have Dyr læge til at foretage Undersøgelsen, er jeg ikke saa helt sikker paa. Det drejer sig jo i de 9 af 10 Tilfælde om Yverbetændelse, som kan udbryde pludseligt i en Besætning, og Mælk fra et saadant sygt Dyr kan let komme med, idet man ikke altid straks opdager Tilstedeværelsen af Betændelsen — den kan heldigvis ogsaa forsvinde hurtigt. Naturligvis er enhver Landmand interesseret i, i hvert Fald de mest vaagne og de bedste af dem — der findes jo brodne Kar i alle Lande, og der findes ogsaa Landmænd, som ikke er saa interesserede i at levere saa ren Mælk, som de burde —, men i Almindelighed er vi alle interesserede i at levere saa ren Mælk som muligt; vi faar jo Præmie for det paa de fleste Mejerier. Men Konstatering af Yverbetændelse er ikke saa vanskelig, at det er nødvendigt at have en Dyr læge til at undersøge hvert enkelt Tilfælde. Adskilligt vanskeligere stiller det sig med Yvertuberkulose. Den er ofte meget vanskelig at erkende — den kan ogsaa være vanskelig at finde for Dyr lægen —, og den er ogsaa meget vanskelig at paavise i Mælken. Jeg ved ikke, om den kan paavises i Mælken med den Metode, som anvises her i Bemærkningerne, eller om mikroskopisk Undersøgelse er nødvendig. Men vi kan jo se i Udvalget, om vi kan finde en Form, hvorunder man i højere Grad end nu kan blive i Stand til ved Undersøgelser paa Mejerierne at søge tilbage til Individet i Stalden med det daarlige Yver og midlertidig faa det sat ud af Leverancen, og det er jo det, der er Formaalet.

§ 3 indeholder Bestemmelser vedrørende Mælk og Fløde, der sælges i de paagældende Kommuner. En Kontrol som den, der er Tale om her, praktiseres jo allerede nu overordentlig mange Steder rundt omkring i Landet. Jeg har den selv i min Stald, og jeg maa sige, at den er ikke værre, end man kan bære den, og da navnlig ikke, hvis Udgifterne fordeles gennem Mejerierne. Men jeg er ikke helt sikker paa, at det er rigtigt at lægge hele Udgiften over paa Mejerierne, over paa Producenterne, hvad den Kontrol angaar, som Kommunerne vil have. Der siges ogsaa i Lovforslaget, at hvis de vil have yderligere Kontrol end den, der foreslaas her, maa de selv betale den. Man kunde ogsaa overveje, om de ikke bør betale en Del af den Kontrol, der her er Tale om i § 3, thi det er jo dog i lige saa høj Grad i Køberens som i Sælgerens Interesse, at denne Kontrol finder Sted, og det er et Spørgsmaal, om det

er helt retfærdigt at lægge Udgiften saa ensidigt, som man gør det her. Men ogsaa det er et Spørgsmaal, der nærmere kan undersøges.

Der siges i § 3, at Tilsynet med Besætningerne skal udøves i Overensstemmelse med et af vedkommende Sundhedskommission vedtaget og af Landbrugsministeren godkendt Regulativ, og dette Regulativ vil Ministeren fastsætte efter Forhandling med Veterinærmyndighederne, Professorer i Hygiejne o. s. v., men ikke med nogen Repræsentant for Husdyravlen. Det er jeg en lille Smule betænkelig ved, navnlig da der i Lovforslaget er knyttet skrappe Bødestemmelser til Overtrædelser. I det hele taget er det vel nok lidt vanskeligt for en Følge-repræsentant at vedtage Ret til at idømme store Bøder i Henhold til et Regulativ, hvis Indhold han ikke kender. Det er jo at give carte blanche til Ministeren og Myndighederne i noget for høj Grad, men maaske kan vi i Udvalget blive gjort bekendt med, hvilket Indhold han tænker sig, et saadant Regulativ skal have. Det kan komme til at forme sig saaledes, at dette Regulativ indeholder baade væsentlige og uvæsentlige Bestemmelser, og det, jeg er bange for, naar det skal udformes alene af Teoretikere, er dette, at de uvæsentlige Bestemmelser bliver sideordnede med de væsentlige, og at der kan blive idømt Bøder for Overtrædelse af det uvæsentlige, og det skulde jo ikke være Meningen med et saadant Regulativ.

Med Hensyn til Bøderne vil jeg sige til den højtærede Minister, at 20 Kr. som Minimum for Bøder for Overtrædelse af et Regulativ vedrørende, hvorledes man skal opføre sig, naar man malker i sin Stald, er en alt for høj Mindstegrænse. De Herrer i Landbrugsministeriet har aabenbart endnu ikke opdaget, hvad 20 Kr. betyder i et mindre Landbrug, og jeg kan føje til: i et større Landbrug i Øjeblikket. Det er en langt, langt større Sum, end man for Tiden aner i Centraladministrationens Kontorer, og jeg vil udtale det Ønske og det Haab, at de aldrig maa komme til at forstaa eller føle, hvor stor en Sum det for Tiden er i Landbruget; forhaabentlig vil det ogsaa kun blive en forholdsvis kortvarig Overgang for Landbruget. Men 20 Kr. i Bøde for Overtrædelse af et Regulativ for Arbejde i en Stald kan jo næsten kyse Livet af en mindre, ja, selv af en større Landmand i denne Tid, og jeg forsikrer den højtærede Landbrugsminister om, at en mindre Bøde vil have akkurat den samme Virkning som Bøde betragtet, nemlig den, at man skal være ked af den, man skal søge at undgaa